

Sevgiden Yana

– ilhncoruyucu · 07 Eylül 2012

Günümüzde sık sık duyduğumuz sözcüklerin başında gelir sevgi sözcüğü. Her birey kendince sevginin önemini belirtir. Yaşam felsefesinde kendince sevgiyi anlamlandırır. Neden bu kadar önemlidir? Niçin sevgiye hava, su gibi muhtacız? Neden hiç olmazsa olmazlarımız arasına girmiştir?

Baş döndürücü bir trafik ağı içerisinde koşuşturan insanoğlu, çoğu zaman kendine bile ayıracağı zaman dilimini zor buluyor. Yoğun yaşam mücadelesi ve koşuşturmaların ardından, kendimizi dinlemek, nefes almak istediğimiz zamanlar olmuyor değil hani. Sevgiye ise hayatımızın en başından itibaren an ve an bireysel ve toplumsal olarak bulmak istiyoruz. Sevginin yokluğunda neler olabileceğini hepimiz tahmin etmekte hiç de zorlanmıyoruz. Hayattaki çoğu istedik dışı ve tasvip etmediğimiz her olayın baş köşesine sevgi yokluğunu, noksanlığına bağlıyoruz...

Küresel olan dünyada hızla akışan bilgi, haberleşme, eğlence ve bilişim teknolojileri sayesinde insanlar daha çabuk birbirleri ile etkileşim içine girdiler. Bunun yanında ulaşım araçlarındaki yenilikler sayesinde mesafeler küçüldü. Ama her türlü teknolojik donanım ve diğer alanlardaki bütün ilerlemeler yanında insanoğlunun sevgiye olan hasreti, inancı ve azmi yukarıya doğru bir artış göstermiştir. Hayvanlarda iç güdüsel olarak bulunan sevgi, insanoğluna yaradılış anından itibaren yaradan tarafından yüklenmiştir. İnsanoğlu sevmeye ve sevilmeye hep istek duymuştur. Solduğumuz havanın, yediğimiz yemeğin, içtiğimiz suyun kısacası her şeyin sevgiyle icra edildiğinde daha güzele ulaşıldığını görememek mümkün değil. Hoş bir gülüş, sevgiyle bakış hayatı anlamlı kılmaya yetebiliyor. Bunun tersi ise sevgisiz bireyler, sevgiden yoksun bir toplum yolunda ilerleme olmamalıdır. Sevgi, saygı, hoşgörü ve güven faktörleri kişilerden başlayarak bütün toplum katmanlarını sardığında daha yaşanabilir ve mutlu bir toplum olma yolunda ilerleme kaydedilebilir.

Sevginin çocuk yaşlardan itibaren aileden başlayarak varoluşunu kabul edersek anne, baba ailede olan diğer bireylerle birlikte temel etken olmakta. Aileden sonra okul ve iş yaşantısı ve çevresel faktörler sevgi konusunda öz güveni kalıcı hale getiriyor. Sevgiden ilgiden, hoş görüden yoksun yetişen bireyler ise aile, iş hayatı dahil hayatın hiç bir basamağında verimli olamıyor, kendileri mutsuz, huzursuz oldukları gibi çevrelerine de mutluluk ve güven veremiyorlar. Sevgiyi bir maya olarak düşünürsek sevgi olmazsa ekme olmuyor.

Sevgi konusunda; biz büyüklere düşen nedir diye kendi kendimizi sorgulayacak olursak. Çocuklarımıza her konuda sevgiyle yaklaşalım. Onların sorularına içtenlikle ve mantıklı bir şekilde cevap verelim. Kendi aile yaşantımızda, evimizde birbirimize sevgiyle yaklaşalım, yapmacık tavırlardan kaçınalım. Olumsuz örnek teşkil edecek durumlar yaratmayalım. Aile içinde ve dışında bir birimizi sevdiğimizi söylemekten kaçınmayalım. Tatlı dil güler yüz, hoş görü ve birbirimize değer verdiğimizde yaşamın daha da anlamlı

olacağının bilincinde olalım.Okul yaşantısında çocucağı sevgi ve ilgi ile yaklaşıłmasının onun verimini arttıracacđını bilelim.Evladımızın öğretmenleri ile belirli periyotlarda durumu hakkında konuşalım, sadece ders değil davranış durumlarını öğrenelim. Eksiklikler gördüğümüzde karşılıklı etkileşim halinde konuşalım, problemlerim çözümlü yoluna gidelim.En büyük uzlaşa ise kararlılıkla iki taraf arasında istekle yapılan mutabakattır bunu hiç bir zaman unutmayalım.

Son olarak sevginin tarifinden çok anlamı ve öneminin tartışmasız bütün hayatımızda insanlar ve bütün canlılar için önem taşıdığıdır.Sevgiden yoksun bir dünya düşlemek bile istemediğimize göre gelin saygı, sevgi, hoşgörüyü sarıyalım.Sevginin saygının, hoşgörünün egemen olduğu bir toplum olabilme adına toplumun temel taşı olan aileden başlayarak sevgiyi egemen kılalım, gerisi kendiliğinden gelir.Sevgi ile ilgili bir şiirimle sevgi konusundaki görüşlerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.Sevginin hayatınızdan hiç eksik olamaması dileklerle saygı ve sevgiler sunuyorum.

Sevgiden öte yol yok
Bir dünya ki döner devran
İçi, dışı her bir yaşam
Neye yarar elem, keder
Gülümseyen yüzle sen
Bir el salla desem
Sevgiden öte yol yok

Kin, nefret, kötü tutum
Kimi kaybetmiş, kimi kazanmış derken
Asık yüzler olmasın varsın
Yaradan aşkına sevgi harcına
Bir damla da biz katalım
Umutlar var olsun gönüllerde
Sevgiler, aşka dönüşün her demde
Ey insanoğlu sevgiyi bul da,
Dönsün evren
Sevgiden öte yol yok

Çekilmez olur hayat sevgisiz
Kalem yazar, kağıt bilir
Aşka gelir bülbüller, güller
Feryat, fıgan etsen de derbeder
Yürekten yüreğe akar, kor olur
Sevgiden öte yol yok

Tabiat ana kucaklamış sevgiyle
Bin bir renk açmış çiçeklerde
Bal veren arı petekte
Anası buzağısını yalarken,
Yavru sevgiyle ayağa kalkar
Dile gelmiş çocuk konuşurken
Sevgiden öte yol yok

Hayatın tüm zorlukları
Göz yaşları, gülüşleri
İlk insandan bugüne gelişleri
Ekmeğin mayasında,
Ağzımızın tadı, ilk adı sevgi
Sevgiden öte yol yok

Uzak diyarlar yakın olsun
Sevgi hayatımızda hep bulunsun
Yüzler gülsün, gönüller açsın
Yürek dağının engin yamacında
Sevgiden öte yol yok

Bir çiçektir gönüllerde açan,
Paha biçilmez kıymette sevgi
Ne zaman tanır ne mekan
Bir tek seni seviyorum desek
Ölümden ötesi yalan
Sevgiden öte yol yok

Ne derdimi bilir söylerim,
Sitemkar yüreğim son demim
Aşkı, sevdayı bulduğum yerim
Sana söyleyecek ilk ve son sözüm
Sevgiden öte yol yok...

İlhan Koruyucu